

ในวันที่คุณท้อ . . . คุณเป็นแบบไหน

นำเสนอเมื่อ : 24 พ.ย. 2552

วันหนึ่งลูกสาวพร่ำบ่นถึงชีวิตอันแสนลำเค็ญให้พ่อฟังว่า . . .

เธอกำลังรู้สึกอับจนปัญหาที่จะจัดการกับชีวิตและปรารถนาที่จะยอมแพ้ฝ่าย

ด้วยรู้สึกเหน็ดเหนื่อยจากการต่อสู้และการแข่งขัน ประหนึ่งว่าเมื่อสาងปัญหาหนึ่งเสร็จสิ้น

อีกปัญหาหนึ่งก็ก้าวเข้ามาโดยไม่ได้รับเชิญ

ผู้เป็นพ่อซึ่งเป็นพ่อครัวจึงเดินนำเธอเข้าไปในครัว จัดแจงต้มน้ำในหม้อ 3 ใบด้วยไฟแรงจนน้ำเดือด เขาใส่แครอทในหม้อใบแรก วางไข่ลงในหม้อใบที่สอง และต้กกาแฟลงในหม้อใบสุดท้าย แล้วปล่อยให้มันต้มไปเรื่อยๆ โดยไม่มีคำอธิบายให้กับลูกสาวเลย

ฝ่ายลูกสาวเริ่มรู้สึกหงุดหงิด และหมดความอดทน ทั้งยังสงสัยว่าพ่อกำลังทำอะไร 20 นาทีผ่านไป พ่อก็ปิดเตาแก๊ส ต้กแครอทขึ้นมาวางไว้ในชาม นำไข่วางไว้ในชามอีกใบหนึ่ง และต้กกาแฟไว้ในชามสุดท้าย แล้วหันไปถามลูกว่า “ลูกเห็นอะไรบ้าง”

“แครอท ไข่ กาแฟ” เธอตอบ

เขาจึงขอร้องให้เธอสัมผัส แครอท เธอจึงรู้ว่ามันนิ่ม แล้วเขาก็ให้ลูกสาวตอกไข่ เมื่อเธอแกะเปลือกไข่ออก ก็พบว่าไข่นั้นได้ต้มจนสุกแล้ว ทายที่สุดเธอให้ลูกสาวลองจิบ กาแฟ ดู เธอยิ้มและลิ้มรสอันหอมกรุ่น

แล้วก็ถามพ่อว่า “นี่หมายความว่าอย่างไรหระคะคุณพ่อ?”

พ่ออธิบายว่า “เราได้กระทำต่อ 3 สิ่งนี้ภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน นั่นคือ น้ำเดือด แต่ผลลัพธ์มันกลับแตกต่างกัน จากเดิม แครอท ดูแข็งๆ และไม่โอหอนอ่อนตาม พยายามการต้มมันกลับนิ่มและดูอ่อนนุ่มเปื่อย ไข่...ซึ่งดูบอบบาง มีเพียงเปลือกบางๆ คอยห่อหุ้มของเหลวภายใน แต่หน้าเดือดทำให้ของเหลวหนักกลับแข็งขึ้น ขณะที่กาแฟกลับมีลักษณะเฉพาะตัวตลอดกาล เมื่อมาเจอน้ำเดือด น้ำตางหากที่แปรเปลี่ยนไป . . .”

พร้อมกันนี้ พ่อยังถามลูกสาวว่า “แล้วลูกจะเมื่อความทุกข์มาเยือน ลูกจะเตรียมรับมืออย่างไร ลูกจะเป็นแครอท ไข่ หรือ กาแฟ?”

ถ้าเป็น “แครอท” แม้จะดูแข็งโป๊ก แต่เมื่อต้องเผชิญกับความทุกข์ยากหนานาก็จะเฉา อ่อนแอ และสูญเสียเรี่ยวแรง และกำลังไป

หรือจะเป็น “ไข่” ซึ่งดูสามารถปรับสภาพได้ในตอนแรก แต่หลังจากที่ต้องเผชิญกับความเป็นความตาย การแตกแยก การหยาร้าง หรือการเลเยอ . . . แม้เปลือกภายนอกยังคงเดิม แต่หัวใจ และจิตวิญญาณของอาจปวดร้าว และแข็งแกร่งขึ้นก็เป็นไปได้

หรือหากคุณเหมือน “กาแฟ” เมื่อเจอน้ำเดือดอันนำมาซึ่งความเจ็บปวด แต่ ณ อุณหภูมิสูงสุด 100 องศาเซลเซียส กาแฟกลับมีรสชาติดีขึ้นเยี่ยม นั่น หากเป็นดั่งกาแฟ เมื่อถึงภาวะที่เลวร้ายที่สุด นอกจากจะสามารถจัดการชีวิตตนเองได้แล้ว ยังสามารถทำสิ่งรอบข้างให้ดีขึ้นได้ด้วย. . .